

Van: K. B.

Verzonden: zaterdag 26 juni 2010 19:08

Aan: dkleenp@kliksafe.nl

Onderwerp:

Urgentie: Hoog

Geachte heer Kleen,

Recent las ik:

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/06/mailwisseling-tussen-vdb-en-gppb-met-slotcommentaar-van-djk.pdf>

voor uw eigen en GPPB's bestwil, wil ik u anoniem tippen, dat u uzelf toch in de vingers snijdt als GPPB kan aantonen (en dat is heel goed mogelijk!!) dat hij geen zelfgemaakte mails naar zichzelf heeft gestuurd met uw suggestie dat het over vragen gaan die een ander niet zou verzinnen...u zult zelf eerst 100% zekerheid daarvan moeten hebben..en dan nog is het beter om dit niet in het openbaar te beschuldigen als GPPB nuchter nadenkt kan hij u persoonlijk garanderen met bewijs (wat hij niet hoeft te laten zien) dat dit toch lasteringen zijn, ik ben bang dat dit u en GPPB beide...afbreuk doet deze zaak...

eerlijk gezegd vond ik deze recente reactie op Burggraaf verre van een waardige toon hebben, Christus zegt leert van mij...dat ik zachtmoedig...dit wil u wel aan een ander schrijven, probeer het ook zelf te leren..en weet u Christus is niet wettisch..hij wil u en anderen leren, en zonden vergeven..Hij heeft geleden..ook voor alle ondeugden van Zijn kinderen

Met vriendelijke groet,

K. B.

Van: D.J. Kleen [dkleenp@kliksafe.nl]

Verzonden: zaterdag 26 juni 2010 19:16

Aan: 'K. B.

Onderwerp: RE:

Geachte heer,

Ik begrijp uw reactie, maar vraag me af hoe goed u deze man kent.
De heer V. Den Boef en ik hebben een tijdje met hem gewandeld.
Deze man is niet diegene die u denkt voor zich te hebben. (*lees de bijlage*)

Vriendelijke groet,
DJK

Van: K. B.

Verzonden: zaterdag 26 juni 2010 21:46

Aan: dkleenp@kliksafe.nl

Onderwerp: RE: excuses

Excuses , ik denk dat u me verkeert verstond, k bedoelde dat alleen Christus ons kan verlossen van narcisme, dat is de enigste hoop ook voor GPPB, deze man heeft ook een ziel voor de eeuwigheid, net als ieder, net als u en mij, deze zielbelangen behoren ons te ontzuichten Christus Geest overstijgt het geprikkeld zijn door daden/vruchten van het God en mens vijandelijk vlees,

Galaten 5:22 Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

23 Tegen de zodanigen is de wet niet.

24 Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.

25 Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen.

26 Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende.

Galaten 6:1 Broeders, indien ook een mens vervallen ware door enige misdaad, gij, die geestelijk zijt, brengt den zodanige te recht met den geest der zachtmoedigheid; ziende op uzelfen, opdat ook gij niet verzocht wordt..... Sterkte!

K. B.

Van: K. B.

Verzonden: dinsdag 29 juni 2010 12:35

Aan: dkleenp@kliksafe.nl

Onderwerp: RE: excuses

Geachte heer Kleen

Het is alreeds weer gebeurd, waar ik al bang voor was nl., dat de beschuldiging dat hij mails naar zichzelf heeft geschreven gewoon keihart terugkomt door GPPB verder vind k het manipuleren door keihart te zeggen dat u geen Christen bent etc diabolisch manipulerend, dat het gevaar dreigt dat uw geloofsleven een slag ermee krijgt, waak daarvoor! niemand heeft het recht om over iemands staat te oordelen, alleen ketterijen duidelijk nuchter te weerleggen zonder tirades te gaan houden, dat is vleselijk werk. Verder heb ik moeten constateren dat Calvin dezelfde onfeilbare status m.b.t. de doop heeft gekregen als de apostelen , echter Gal 3 :26 tot einde is duidelijke taal Fil 2:3 is een belangrijke vermaning in deze en Fil 3:1-3 + kanttekeningen is ook duidelijke taal van degene die een besnijdenis verbonds buiten Christen in stand willen houden door het miskennen /niet verstaan van Rom 11 , heeft Luther een vuil geschrift tegen de joden geschreven, anders was de tegenstand van de joden hem een troost geweest, kon hij het verstaan dat dit juist voor/om zijn zaligheid was, opdat hij particulier ingeënt werd, in de goede olijfboom, hij heeft daarom ook rooms de kinderdoop geleerd evenwel deze mailwisseling tussen GPPB en ulieden, vind ik niet echt vruchtbaar, zeker niet omdat dit openbaar is, het komt mij voor dat het eigen gelijk belangrijker is dan het vertrouwen dat God alles weet,om daarop te verlaten, en van valse beschuldigingen niets aan te trekken. Dat geldt voor beide. Helaas!

Met vriendelijke groet,

K. B.

Van: D.J. Kleen [dkleenp@kliksafe.nl]
Verzonden: maandag 28 juni 2010 10:22
Aan: K. B.
Onderwerp: RE: excuses

Beste mijnheer K. B,

Deze man heeft inderdaad ook een ziel voor de eeuwigheid. Daarom riep VDB hem in zijn vermanende brief ten laatste nogmaals op zich te bekeren van zijn boze werken, en vruchten voort te brengen der bekering waardig. Wij samen hebben hem uit liefde meerdere malen gewaarschuwd. Maar hij wilde niet horen, en bleek daarmee een wederspanning huis, Ezech. 2:6-7 *met kant*. Deze man heeft een leugenachtige geest. Spreken en/of schrijven met de stem van een engel, en de werken des duivels doen, kan niet samen gaan, mijnheer K. Van B. Want een iegelijk, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet, opdat zijn werken niet bestraft worden. Maar die de waarheid doet, komt tot het licht, opdat zijn werken openbaar worden, dat zij in God gedaan zijn, Joh. 3:20-21.

Voor ons was het een bijna afgesloten hoofdstuk. Voor mezelf liep ik ermee of ik anderen, niet zozeer tegen z'n (theoretische) leer waarmee hij de zaken van de woorden redelijk benadert, maar eigenlijk meer tegen z'n bedrieglijkheden moest waarschuwen. Ik denk dat velen werkelijk niet weten wie en wat deze man is. Leert van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart. Maar daar weet deze man niet van. Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden. En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap; en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets. En al ware het, dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven. De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen. De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden. 1 Kor. 13:1-8.

Vriendelijke groet,
D.J. Kleen

Van: K. B.

Verzonden: donderdag 1 juli 2010 13:11

Aan: dkleenp@kliksafe.nl

Onderwerp: RE: excuses / pauselijke zelfontmaskering

Meneer Kleen, GPPB. heeft zichzelf ontmaskerd. Lees onder:

http://derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIIS_DE_KINDERDOOP_BIJBELSzv_JAzb.html

Daar schrijft GPPB:

IS DE KINDERDOOP BIJBELS?

Dopersen leren: Nee.

Gods Woord leert: JA!

Calvijn opent het hoofdstuk in zijn Institutie (boek 4, hoofdstuk16) over de kinderdoop als volgt:

"Aangezien echter in deze tijd sommige krankzinnige geesten wegens de kinderdoop ernstige beroerten in de kerk verwekt hebben en ook nu nog niet ophouden te woeden, kan ik niet nalaten tot het beteugelen van hun razernij hier een aanhangsel toe te voegen."

Aldus word Calvijn's institutie in één adem geciteerd als zijnde Gods Woord zelf, geen tekst als deze word door hem aangevoerd eerst...want dát komt niet in z'n straatje te pas:

*Galaten 3:27-29 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus. En **indien** gij van Christus zijt, **zo** zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofenis erfgenamen. (en niet dat zingen van Ps. 105:5 toepassende op natuurlijke kinderen van gedoopte heidenen, na de zuicheling besprenkeldienst, dat is tegen het "indien" en "zo" van Gal 3:29)*

Recent schreef GPPB in:

http://derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIBOEVENZnBEROUW_ONTMASKERD_IV.html

"Kijk, Van der Groe in stelling brengen is eigenlijk uiterst zwak, terwijl het Woord onzes Gods klaar en duidelijk omtrent de inwendige roeping leert, nl. dat alleen en uitsluitend de doden zullen horen de stem van de Zoon van God, en die ze gehoord hebben, zullen leven (Joh. 5:25). Welke autoriteit moeten we dan volgen? Van der Groe? Die kan geen autoriteit zijn. De Schrift is de ENIGE autoriteit in geestelijke zaken." En even verderop:

"Laat Van der Groe dus maar met rust, die man staat trouwens al geruime tijd voor de troon en is alle moeite te boven. Er is ons een heel wat betrouwbaardere Bron nagelaten: "En wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uw harten", 2 Pet. 1:19. Alleen het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden."

En in http://derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIICITEREN_VAN_OUDVADERS.html

weerspreekt hij weer zichzelf en bevestigt uit z'n eigen mond wie hij zelf is!

“Nogmaals, er zijn ook fanaticen die het Bijbelse getuigenis van bijv. Luther, Calvijn, Kohlbrugge, enz. als ondeugdelijk verwerpen, omdat zij zich uitsluitend beroepen op Gods Woord. Maar dezulken hebben niet zelden een schijn van godzaligheid, waarachter een abominabele hoogmoed schuilgaat, die dan ook niet verborgen blijft, aangezien dezulken zelf zwanger zijn van ketterijen”

Waarom dat hij zichzelf nu niet ziet als een fanaticus ziet, die het naar het idee van correspondent : -Bijbels getuigenis"van v/d Groe, als ondeugdelijk verwerpt, en nu zichzelf uitsluitend beroept op Gods woord ,waarvan hij zelf , en dus nu over zichzelf zegt:

" Maar dezulken hebben niet zelden een schijn van godzaligheid, waarachter een abominabele hoogmoed schuilgaat,"

WAAROM vind GPPB terwijl hij zelf in z'n recente opmerking verklaart dat v/d Groe in stelling brengen uiterst zwak is, etc. etc....., en niet zijn eigen Calvijn in stelling brengen tegen de Bijbelse -doop- lering, NIET uiterst zwak? wat hij toch meerdere malen heeft gedaan o.a. bijv.: in:

http://derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIIS_DE_KINDERDOOP_BIJBELSzv_JAzv.html

Die uitspraak uit de institutie te pas en te onpas aanvoerende, als zou het een Bijbelgedeelte zijn. Het zou goed zijn zoals hij met z'n 4e reactie aangaande -boevenberouw- nu ook gelijk als hij daarin spreekt over “Laat Van der Groe dus maar met rust, die man staat trouwens al geruime tijd voor de troon en is alle moeite te boven. Er is ons een heel wat betrouwbaardere Bron nagelaten”

Nu dan ook spreken van: “Laat Calvijn ook m.b.t. het "doperdom" dus maar met rust, die man staat trouwens al geruime tijd voor de troon en is alle moeite te boven. Er is ons een heel wat betrouwbaardere Bron nagelaten”

Zo heeft hij recent zichzelf ontmaskerd als een soort Paus, helaas!

Psalm 36:2-3 Want hij vleit zichzelf in zijn ogen, als men zijn ongerechtigheid bevindt, die te haten is.

De woorden zijns monds zijn onrecht en bedrog; hij laat na te verstaan tot weldoen.

Met vriendelijke groet,
K. B.

Van: D.J. Kleen [dkleenp@kliksafe.nl]

Verzonden: donderdag 1 juli 2010 13:17

Aan: K. B.

Onderwerp: RE: excuses/pauselijke zelfontmaskering

Geachte mijnheer K. B,

Leest u hieronder ook het verschil tussen de zielsbevindelijke kennis van Th. Van der Groe en de theoretische ongeblazen Bijbelkennis van GPPB. Dat zegt ons eigenlijk al genoeg.

Bron : http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIBOEVENznBEROUW_ONTMASKERD_III.html

Bron : http://www.derokendevlaswiek.nl/INGEZONDEN_STUKKEN_IIIBOEVENznBEROUW_ONTMASKERD_IV.html

Geachte heer Burggraaf,

Ik heb de stukken over "berouw" gelezen, en zit met een aantal vragen en opmerkingen. Nergens lees ik in de ingezonden stukken dat de vraagsteller het heeft over een evangelisch berouw, dit maakt u er wel van in het antwoord wat u gaf. Ook schroomt u niet om de zonde tegen de Heilige Geest voor te houden, dit vind ik verschrikkelijk! Wat een harde manier van schrijven! Waarom doet u dit?

Ook heeft u geen antwoord gegeven op de vragen in de ingezonden stukken. Gaat er nu verslagenheid, gebrokenheid en berouw aan de rechtvaardigmaking vooraf of volgt dit erop? Ik begrijp wel een beetje wat er bedoeld wordt, dat je voor de rechtvaardigmaking niet meer kunt spreken over een versteend hart, wat zo hart is als diamant. Er zijn immers evangelische werkingen, die het hart ombuigen naar God.

Bedankt voor uw antwoord.

Groetend,

R.J. Verhoeks

Van: G.P.P. Burggraaf

Datum: 30 juni 2010 08:01

Aan: R.J. Verhoeks

Beste Richard, of hoe je naam ook wezen mag,

Je kunt het verschrikkelijk vinden, maar het is juist verschrikkelijk dat mensen naar de zonde tegen de Heilige Geest neigen en ook nog eens op een profane manier. Dat is juist kenmerkend voor het bedrijf van deze zonde, dat mensen profaan het werk Gods lasteren. Als je het zo verschrikkelijk vindt, moet je dan ook resoluut het Bijbelgedeelte waar het over die zonde gaat, uitscheuren. Of vind je de strafrede van Christus tegen het Sanhedrin ook een verschrikkelijke manier van reageren? Ja, aangename woorden hoort de mens gaarne, maar toen Christus ging separeren tussen schijn en zijn, wilde al die aangename en gemoedelijke

mensen Christus van de steilte te pletter gooien. Welke kant sta jij? Het is door alle tijden zo geweest dat mensen zich willens en wetens bezondigen aan de zonde tegen de Heilige Geest, maar wee die mens. Bovendien schijn je slecht te kunnen lezen, want Den Boef ontkent dat het berouw dat aan de wedergeboorte vooraf gaat, wettisch is, dus leert hij een evangelisch berouw voor de wedergeboorte, hetgeen onbestaanbaar is. Meer soorten berouw zijn er niet. Hoewel er van evangelische invloeden sprake is in het stuk der ontdekking, is het een fatale ketterij om die invloeden te vereenzelvigen met de inwendige roeping, hetgeen Den Boef wel doet. De inwendige roeping is zaligmakend en die vindt dus niet voor de wedergeboorte plaats, maar is juist wederbarend en rechtvaardigmakend. Je hebt ook kunnen lezen dat we geschreven hebben dat met al de evangelische invloeden die er kunnen zijn voor de wedergeboorte er pas sprake is van een vlesens hart als een ziel daad-werkelijk is wedergeboren en niet eerder. Als je geen Bijbels eerlijke reactie hierop geeft, moet je nooit meer op een antwoord rekenen.

Hartelijke groet,

GPPB.

Van: R.J. Verhoeks
Datum: 30 juni 2010 23:33
Aan: G.P.P. Burggraaf

Beste GPPB.,

U moet mijn mail niet zien als een aanval op uw schrijven. Ik heb nog een keer het antwoord gelezen wat u schreef. Het is wel duidelijk dat er voor de rechtvaardigmaking geen evangelisch berouw kan zijn, maar om het enkel te omschrijven als een wettisch berouw doet te kort aan het zuivere werk des Geestes wat aan de rechtvaardigmaking voorafgaat. U moet Th. van der Groe eens lezen wat hij schrijft over de boetvaardigheid en zielsgesteldheid van de tollenaar achter in de tempel. Wat had deze Godsmen een diep inzicht in de waarachtige bekering van een verloren zondaar tot God. Van der Groe schrijft ook hele mooie dingen in een meditatie "bedroefd naar God", hij schrijft o.a.:

"Welnu, wij willen onze prediking vervolgen over de ware droefheid, het echte leedwezen. Deze droefheid over zijn zonden moet een mens in de bekering noodzakelijk hebben, en deze wordt door de Geest van de Heere in hem gewerkt. Dan moet u weten, geliefden, dat elk leedwezen en elke droefheid die een mens over zijn zonden heeft of hebben kan, nog geen echte, zaligmakende en gelovige droefheid is. De catechismus heeft daar in zijn beschrijving ook wel degelijk het oog op gehad, want als ze spreekt van een leedwezen over de zonden, omschrijft ze dat voor ons uitvoeriger als een h artelijk leedwezen. Er is, hoorders, allerlei droefheid, allerlei leedwezen over de zonde, welke niet hartelijk en geestelijk is en niet tot zaligheid van de ziel strekt. Deze is vals en bedrieglijk, en daarmee moet men voor eeuwig verloren gaan. Wij zullen er tot onderwijs van allen kort enkele gebreken van noemen."

Van der Groe schrijft terecht dat eraan de rechtvaardigmaking een hartelijk leedwezen en een geestelijke droefheid over de zonde aan voorafgaat. Verder schrijf van der Groe:

"Geliefden, er is voor de ware bekering (dus voor de rechtvaardigmaking) van de mensen een heel andere droefheid en een ander leedwezen over de zonde nodig als wij tot nog toe gezien hebben...." "....Het leedwezen, de droefheid die Gods kinderen hebben in hun bekering, is geestelijk en dringt diep door in het hart. Het hart wordt daardoor verwond, verslagen en verbrijzeld, zoals we lezen over de Joden die op de Pinksterdag bekeerd werden. Zij werden door de preek van Petrus verslagen in het hart, Handelingen 2:37. Het is hier met deze goddelijke droefheid en dat leedwezen over de zonde,

zoals het is in Jeremia 4:18-19. Daar staat: "Uw weg en uw handelingen hebben u deze dingen gedaan; dit is uw boosheid, dat het zo bitter is, dat het tot aan uw hart raakt. O mijn ingewand, mijn ingewand! Ik heb barenswee, o wanden mijns harten! Mijn hart maakt getier in mij, ik kan niet zwijgen". Kijk, zo gaat het ook als de mens zijn zonden in haar werkelijke aard bij Gods licht gaat zien. Dat is vooral zo als hij ze met een heilig en gelovig oog, op een evangelische wijze, gaat zien. Dan komt er een tere en alles doordringende droefheid in zijn ziel, die het hart helemaal vervult en in beslag neemt. Dan wordt het hart gescheurd en niet de klederen, Joël 2:13. Wie kennis heeft van dit werk in het hart en niet meer met Efraïm als een botte duif zonder hart wandelt (Hosea 7:11), zal gemakkelijk begrijpen dat het onmogelijk is, dat het ware, geestelijke leedwezen over de zonde niet een zaak van het hart is. De hele bekering, met alles wat er aan vastzit, is immers zuiver een werk van het hart. De Heere eist toch alleen maar het hart op. Als het hart er niet bij betrokken is, kan niets de Heere behagen; en Gods kinderen hebben er ook geen welgevallen in. Wie ooit op een evangelische wijze droefheid en leedwezen over zijn zonden gehad heeft, die weet hoe teer, hoe diep geestelijk en hartelijk deze droefheid is." "Dan is het zo, dat deze droefheid de ziel als vanzelf naar Christus leidt en dringt. De ziel voelt dat ze smartelijk verwond is door de zonde, maar ze ziet ook dat Jezus een pleister van Zijn bloed voor haar gemaakt heeft, en daarom geeft ze zich gewillig over in de handen van deze Arts der zielen, en laat ze zich door Hem genezen. Terwijl wolken van droefheid de ziel bedekken, breekt de zon van het geloof door die wolken heen en verdrijft ze. Als dat niet gebeurde, hoorders, zou de ziel in een zee van tranen verdrinken."

Zo een aantal bijdrages van Th. van der Groe over het hartelijke leedwezen der zonde in het werk der bekering. Deze droefheid is geestelijk en dringt diep door in de ziel, het hart wordt verslagen, verbrijzeld en verbroken gelijk bij de pinksterlingen op de preek van Petrus. Een heilig en op evangelische wijze zien van de zonde voor de rechtvaardigmaking, hierdoor komt er een tere en alles doordringende droefheid in de ziel, het hart wordt immers gescheurd en niet de kleren. Deze droefheid, zegt van der Groe, leidt de ziel als vanzelf naar Christus, hij heeft het zelfs over een gewillige overgave! Ik schrijf u dit in aanvulling op de voorgaande reactie en ben erg benieuwd naar uw reactie omtrent het bovenstaande, omdat ik dit in uw bijdrage niet tegen ben gekomen en dat vind ik jammer. Daarmee doen we volgens mij het werk Gods tekort in het trekken van de zondaar naar Christus toe.

Hartelijke groet,

R.J. Verhoeks

Beste Richard,

Als mensen maar half lezen, komt dat uiterst ongeïnteresseerd over en dan ga ik een beetje kort door de bocht, want anders kan ik elke nacht wel opblijven om mensen te woord te staan die niet lezen kunnen, of zelfs niet willen lezen van wat er nu feitelijk staat, en daar bedank ik echt voor. Het blijkt helaas ook dat je Van der Groe blijkbaar maar half lees, want Van der Groe schrijft over de tollenaar dat hij daar niet zonder geloof op zijn borst slaat, hoewel daar ook kanttekeningen bij te plaatsen zijn, want die man ging pas gerechtvaardigd naar huis. Maar goed, nu je wat serieuzer schrijft, wil ik je graag verder te woord staan.

Van der Groe schrijft geheel terecht dat de droefheid die voor de rechtvaardigmaking plaatsvindt, geen zaligmakende droefheid en geen gelovige droefheid is. In de grond der zaak is de droefheid over de zonde die voor de wedergeboorte plaatsvindt dus wettisch, hoe men het ook wendt of keert, hoewel genoemde droefheid dikwijls niet geheel zonder evangelische invloeden is. **Sommigen zielen sterven der Wet met een minimum aan evangelische invloeden en anderen sterven aan de Wet met een zee van tranen. Maar dat geeft de doorslag voor de rechtvaardigmaking ABSOLUUT niet.....!!!!** Zolang de enge poort niet is gepasseerd, is er geen sprake van geestelijk leven, hoeveel tranen er ook gestort worden. Dat heb ik klaar en duidelijk geschreven, hoewel ik ervan doordrongen ben, dat ik als een eenzame vis tegen de generale

kerkopinie in zwem, maar dat belet mij niet om de Waarheid te laten spreken. Mensen houden er blijkbaar heel erg van wat die zegt en wat die zegt, maar wat zegt de Schrift? Is dat niet meer van belang? Dus als je zegt datgene te missen in mijn schrijven, wat Van der Groe zegt t.a.v de droefheid voor en na de wedergeboorte, kunt u echt niet lezen, want daarin verschil ik niet met Van der Groe.

Toch drijft Van der Groe soms te ver door in de droefheid die voor de rechtvaardigmaking plaatsvindt, en hij doet soms voorkomen alsof de onwedergeboren mens die zulk een leedwezen over de zonde heeft, toch al zo'n beetje half wedergeboren is, maar voor de wedergeboorte/rechtvaardigmaking is de ziel dood in zonden en misdaden, omdat de inwendige roeping nog niet heeft plaatsgevonden. Dat geschiedt door de levendmakende stem des Zoons van God (Joh. 5:25). Kijk, Van der Groe in stelling brengen is eigenlijk uiterst zwak, terwijl het Woord onzes Gods klaar en duidelijk omtrent de inwendige roeping leert, nl. dat alleen en uitsluitend de doden zullen horen de stem van de Zoon van God, en die ze gehoord hebben, zullen leven (Joh. 5:25). Welke autoriteit moeten we dan volgen? Van der Groe? Die kan geen autoriteit zijn. De Schrift is de ENIGE autoriteit in geestelijke zaken.

Opmerkelijk is wel dat Van der Groe de rechtvaardiging van de gelovige leert (zie [Klik hier link](#)), maar ook dat is in strijd met de leer der Schrift: de rechtvaardiging van de goddeloze. Van der Groe heeft prachtige dingen geschreven, en zijn geschriften zijn al velen tot zegen geweest, maar hij is mijn inspiratiebron (gelukkig) niet! De Schriften, beste Richard, de Schriften, "want deze zijn het -zegt de hoogste Autoriteit- die van Mij getuigen" en daar moeten we genoeg aan hebben en onvoorwaardelijk voor vallen, hoewel ik de oudvaders beslist niet veracht, maar ze kunnen nooit een vervanging, laat staan een bewijs zijn, van hetgeen de Schrift leert. Degenen die met oudvaders een bepaalde visie willen stijven die men graag omhelst, doen aan afgoderij en daar ben ik een verklaarde vijand van. Oudvaders citeren is heel best, maar niet als bewijs boven de Schrift. Nog even terug naar die wenende onwedergeboren zielen. We hoeven ontdekte zielen die wenen over hun zonden beslist geen trap te geven, o nee, maar in die fase hebben zij nog geen grond onder de voeten, en dat moet hen ook gezegd worden, omdat zij nog niet daadwerkelijk geloven. Zielen opbouwen in de droefheid, die de ware geloofsdroefheid naar God nog niet is, is zielen bedriegen voor de eeuwigheid. Tranen wassen de zonden niet af en mensen opbouwen in de tranen, welke nog geen geloofstranen zijn, is het werk van valse leraars, hoewel ik Van der Groe zeker niet onder valse leraars schaar, maar voor zijn bekering was Van der Groe veel te goed gelovig en ook veel te handenopleggerig. Daar is de man gelukkig goed achtergekomen, terwijl baby-Boef en babysitter DJK gaarne prat gaan op andermans kalveren.

VRAAG: Welke van der Groe citeer jij? De onbekeerde Van der Groe of de bekeerde Van der Groe? Dat maakt wel een heel verschil. Degenen die geestelijk leven aanhangen voor de doorgang door de enge poort, citeren opmerkelijk de onbekeerde Van der Groe en houden Gods Woord voor een stripboek, want Van der Groe zegt het zus en zo. I tell you what: **Laat Van der Groe dus maar met rust**, die man staat trouwens al geruime tijd voor de troon en is alle moeite te boven. Er is ons een heel wat betrouwbaardere Bron nagelaten: "En wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uw harten", 2 Pet. 1:19. Alleen het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden.

Hartelijke groeten,

G.P.P. Burggraaf

Commentaar – DJK : Geachte lezer, een kat in het nauw kan nog rare sprongen maken. Zie nu hier het verschil tussen schijn en zijn. Het verschil tussen gaven en genade. Leest men ook druiven van doornen, en vijgen van distelen? Hoe zou dat toch ooit kunnen? Hier wordt GPPB. op een vreselijke wijze in het nauw gedreven. Hier schiet zijn theoretische kennis even tekort, en moet hij even op asem komen. Om de bal ten laatste nog een beetje af te kaatsen vraagt hij zeer dwaselijk aan de vraagsteller: “ *Welke van der Groe citeer jij? De onbekeerde Van der Groe of de bekeerde Van der Groe? Dat maakt wel een heel verschil.*” Ja, als je nou niks meer weet te zeggen, dan moet je dat gaan antwoorden. Arme dwaas! Welnu, we zullen GPPB een handje helpen :

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/08/bedroefd-naar-god-van-der-groe.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/06/de-droefheid-naar-god-th-van-der-groe.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/06/12-wat-is-dan-een-waar-zaligmakend-geloof.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/06/36-hc-zondag-33-in-hoeveel-stukken-bestaat-de-waarachtige-bekering-des-mensen.pdf>

Allemaal stukken van de door God BEKEERDE Theodorus Van der Groe, waarin de door RJV genoemde citaten te vinden zijn! Sommige mensen kunnen met hun gaven de heilgeheimen benaderen, maar kunnen er niet IN komen. Dat kan alleen door Goddelijke openbaring, geliefde lezer. GPPB dacht V. Den Boef en DJK met zijn fabelachtige theoretische Bijbelkennis te kunnen ontmaskeren, maar nu is hijzelf openbaar gekomen, mede door het Bijbels onderwijs van een godzalige oudvader. Hoe ver en hoe lang kunnen de dwaze maagden toch niet wandelen met de wijze maagden....?? Toch misten zij de olie in hun vaten, dat is de inwoning van de Geest van Christus. Het is zeker waar dat het onkruid zal opgroeien met de tarwe. Er bestaat een onkruid dat erg veel op tarwe lijkt. Weet u wat het verschil is? Het draagt geen vrucht, en het verstikt de opgroeiende tarwe. Wie oren heeft, die hore!

Toen het nu tot kruid opgeschoten was, en vrucht voortbracht, toen openbaarde zich ook het onkruid. En de dienst-knechten van den heer des huizes gingen en zeiden tot hem: Heere! hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Van waar heeft hij dan dit onkruid? En hij zeide tot hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. En de dienstknechten zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij heengaan en datzelve vergaderen? Maar hij zeide: Neen, opdat gij, het onkruid vergaderende, ook mogelijk met hetzelfde de tarwe niet uittrekt. Laat ze beiden te zamen opwassen tot den oogst, en in den tijd des oogstes zal ik tot de maaiers zeggen: Vergadert eerst dat onkruid, en bindt het in busselen, om hetzelfde te verbranden; maar brengt de tarwe samen in mijn schuur, Matth. 13:26-30.

Reactie van R.J. Verhoeks op laatste antwoord van G.P.P. Burggraaf

Van: R.J. Verhoeks

Datum: 1 juli 2010 14:11

Aan: G.P.P. Burggraaf

Beste GPPB,

Bedankt voor uw antwoord!

Ook hier plaatst u slechts wettisch-berouw voor de rechtvaardigmaking, meneer Burggraaf dit doet tekort aan het zuivere werk der bekering. Niet geheel zonder evangelische invloeden zegt u, ik zou zeggen, het kan nooit zonder evangelische werkingen. Hoe kan een ziel zijn vonnis mijnen, vrijwillig onder God verloren gaan, als er uitsluitend sprake is van een wettisch berouw? Dit kan niet! De tollenaar beweende zijn schuld meer vanuit de liefde, dan vanuit de wet. De trekking van de Vader, de liefdestrekkingen, zijn heilsnoodzakelijk en onmisbaar in het plaatsmakende werk. Waar dit wordt gemist, daar gaat een ziel nooit vrijwillig verloren. Van der Groe dreef naar mijn gevoel niet te ver door in deze droefheid. Hij heeft namelijk deze droefheid niet alleen verklaard vanuit de wet, maar meer vanuit het Evangelie, juist voor de rechtvaardigmaking. De wet brengt ons in benauwdheid, angsten der hel etc, maar geeft geen enkele hoop in de ziel op behoudenis. Daarentegen brengt het Evangelie een trekkende en bevindelijke hoop in de ziel, wekt een sterk verlangen op in de ziel naar God in Christus om verzoening te vinden, daar wordt het geloof dan geschonken in de ziel, om in een laatste noodschreeuw tot God, gelijk als de tollenaar. Oh, God, wees mij de zondaar genadig, verloren te gaan, gelijk de apostel Paulus zegt. Ik ben met Christus gekruisigd (door het geloof), ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij (ook door het geloof). Het ware verloren gaan, is volgens Paulus vrucht van het Evangelie en niet van de wet. Het sterven met Christus en het opstaan met Christus horen bij elkaar. Zo moeten wij Van der Groe verstaan in de waarachtige bekering.

Met vriendelijke groet,
R.J. Verhoeks

Commentaar DJK : Amen! Ik ben het van harte met de heer Verhoeks eens. Hier val ik met mijn hele hart plat bovenop. Alzo moeten wij niet alleen de bekering van de tollenaar beschouwen, maar dus ook die van de bloedvloeiende vrouw, en die van de moordenaar, en nog vele andere Bijbelheiligen. Ik citeer hier nogmaals wat ik hierover in mijn vorig schrijven in mijn verdediging van VDB, aan GPPB. heb geschreven.

“Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vreze, 1 Petrus 3:15. Deze rekenschap heeft GPPB bij mij en VDB weleens afgeëist, maar van hemzelf heb ik het nog nooit uit eigen mond horen vertellen, nog minder ergens gelezen. Ter zake nu dan! De inwendige roeping moeten we verstaan in het licht van Rom. 8:29-30. Daar is het uur der minne aangebroken voor een verkoren zondaar in de volheid des tijds. Daar brengt God de dood over zijn diensthuis der zonden waarin hij gevangen zit met ketenen der zonden, en mag hij het gebraden vlees van het Meerdere Paaslam Jezus Christus, met haast geestelijk eten, 1 Kor. 5:7. Het gericht van de dood brengt hem geen verlossing, maar het gestreken bloed en het eten van het gebraden Paaslam met bittere saus en ongezuurde koeken, Ex. 12:8-11. Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelf, Joh. 6:53b. Hierbij dienen we wat betreft

het berouw naar God twee dingen te onderscheiden, te weten : Judas kende een wettisch berouw waarin alleen benauwdheid en toorn gezeteld was, maar de verkoren zondaar die door de Vader tot de geloofsgemeenschap met Christus wordt getrokken in het uur der minne, c.q. in de stonde dat hij zijn bestaan voor en onder God moet afleggen, wordt gevoerd met een wettisch berouw waarin niet alleen benauwdheid, maar ook een trekkende liefde des Vaders gezeteld is. Als dit niet waar was, dan kon de zondaar zijn bestaan voor God niet gewillig afleggen, en zijn doodsvonniss niet mijnen. De wet brengt het oordeel en de benauwdheid, gewerkt door de Geest der dienstbaarheid tot schrik en vreze (Rom. 8:15a), maar de Vader trekt de zondaar met Zijn koorden van goedertierenheid en eeuwige liefde. De wet overtuigt de zondaar ten dode, maar het is de trekkende liefde des Vaders die de zondaar zijn vonnis doet mijnen, die de zondaar het hoofd op het blok doet leggen, als in een punt des tijds. Zie daar de overbuiging van de verkoren zondaar door de weg van Gods heilige Recht, waardoor hij een geheel ontledigd is, en een onderwerpje van het Voorwerp des geloof is geworden. De zondaar gaat met een laatste noodschreeuw om genade verloren, Van der Groe merkt heel terecht op bij de laatste noodschreeuw om genade tot God van de tollenaar in de tempel, dat daarin alrede geloof was, en Christus openbaart Zich aan zijn verloren ziel door het Woord wat tot die zondaar komt, hetgeen de Geest der levendmaking/der aanneming tot kinderen uit Hem neemt en het Zijn volk tot zaligheid verkondigt, Joh. 16:13-15. Hier wordt de zondaar ingelijfd in het verbroken door het zaligmakende geloof, dat werkende is door de ingestorte liefde in zijn verbrijzelde ziel voor God. Deze geloofs-inlijving is wederbarend van werking. Hier neemt de Geest van Christus door de ingestorte Liefde Zijn inwoning in het hart van die gerechtvaardigde verkoren zondaar. Deze liefde is de evangelische liefde, en werkt ook een evangelisch berouw uit in het hart van de zondaar. Dit berouw ligt dieper en is vele malen smartelijker. Het wettische berouw beweent de bedreven zonden door de overtuigingen der wet en de trekkende liefde des Vaders, maar het evangelisch berouw beweent de in Christus bloed vergeven zonden. Hier beweent de zondaar de doorboorde handen en voeten van zijn lieve Zaligmaker. Daar zou de zondaar zich dood willen wenen voor God, en ligt hij in aanbidding verslonden in de armen van de Heere Jezus.

Dit is hetgeen VDB heeft willen zeggen, of dit alzo is overgekomen is een andere zaak. Dit schrijf ik niet tot verbetering, maar slechts tot mogelijke aanvulling. Het gaat tenslotte om de zaken van de woorden, en niet om de opgeblazen woorden van de zaken. Wanneer we deze zaak nu gaan toepassen op bijv. de bekering van de moordenaar naast de Heere Jezus, dan kan er een discussiepunt zijn, wanneer deze man door het geloof in Christus verbroken Lichaam is ingelijfd. GPPB meent dat dit was, toen Christus tot hem zei: "Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn." Maar wij menen dat, het geloof ten alle tijden toevluchtnemend en rechtvaardigend van aard is, gewerkt door de Werkmeester / Schepper van het geloof, namelijk de Heilige Geest. Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven, Matth. 11:28. Door welk ander middel, als door het zaligmakend geloof ging de ontledigde moordenaar tot de Heere Jezus...?? Het was toen hij z'n bestaan voor God verloren had, gestorven zijnde aan de Gods heilige wet tot een volkomen betaling, omgekomen zijn in zijn ongerechtigheden voor God, op het moment dat God de gerechtigheid in zijn verloren ziel kwam op te eisen. Toen is de moordenaar overbogen door de trekkende liefde des Vaders, en heeft de verworven Geest van Christus het uit Hem genomen en het in zijn verloren ziel tot zaligheid geestelijk verkondigd, waarop hij de toevlucht door dit geschonken geloof tot de Heere Jezus nam. Want, wie had hem verteld dat Hij de Heere was Die naar Zijn hemels Koninkrijk zou gaan? Niet de Geest der dienstbaarheid tot schrik en vreze, maar het was de Geest der levendmaking die hem opwekte de toevlucht tot Jezus te nemen. Waarvan Gods Woord getuigt: Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen, Joh. 6:37. Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage, Joh. 6:44. Met de woorden van : "Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn", wekte Christus de moordenaar op ten uitersten dage. Het geloof was dus geen ding wat de moordenaar zelf ter hand kon nemen! Nee, het was het heilig instrument waardoor de Heilige Geest hem inlijfde in het Voorwerp van zijn zaligmakende geloof.

Dit moet dus verstaan worden in het geestelijk licht van Deut. 32:11, alwaar het volgende geschreven staat: "Gelijk een arend zijn nest opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn vleugelen uitbreidt, ze neemt en ze draagt op zijn vlerken". Deze arend wekt haar nest op met aas in zijn bek, waarmee hij z'n uitgehongerde jong uit haar

nest wil lokken. Het jong grijpt naar het aas dat hij voor zich ziet, en valt uit zijn nest, waarop de arend zijn jong opvangt op zijn grote vlerken. Zie daar hoe God de Vader een verkoren zondaar opwekt uit zijn geestelijk nest van het diensthuis der zonden. De zondaar doet een laatste noodschreeuw tot Jezus, en valt in de armen van de Heere Jezus. Hierover heeft de grote hervormer Maarten Luther in het kader van Rom. 7:4 het volgende gezegd: *"Ik ben door het Evangelie aan de wet gestorven."* Dit is hetgeen VDB heeft willen verwoorden en bedoeld heeft te zeggen, maar wat door GPPB op een vreselijke wijze verdiaboliseert en verkracht is geworden. GPPB spreekt niet over het wettisch berouw wanneer de verkoren zondaar zijn bestaan aflegt onder het oordeel Gods. Hierover zegt hij, het kan, maar hoeft er dus niet altijd te zijn. Hij redeneert alleen domweg met een paar teksten die hij vanuit de concordantie heeft gevonden, waarin het woord berouw staat opgetekend. Probeert daar een wiskundig sommetje van te maken, plakt eraan vast wat hij weleens uit de mond van Gods volk heeft gehoord, met daarbij een spitsvondige opmerking van een oudvader bijgevoegd wat hij weleens ergens heeft gelezen, en zie daar zijn conclusie en het resultaat van zijn betweterige geschrijf. Onlangs schreef hij in een antwoord op een gestelde vraag, dat de bloedvloeiende vrouw door een wondergeloof de toevlucht tot de Heere Jezus genomen had. Kijk, dat bedoel ik nou maar weer. Met alleen de theoretische kennis loop je op den duur altijd een keer tegen de lamp. En op wat voor ontmaskerende wijze...!! We kunnen luisteren en lezen wat we willen, dat hebben de Schriftgeleerden destijds immers ook gedaan, zij konden het heilgeheim van zalig worden wel benaderen, maar er NIET inkomen. Waarom niet? Omdat dat heilgeheim alleen door Goddelijke openbaring persoonlijk gekend, ondervonden en geschonken wordt. Waar we zelf nooit zijn geweest, daar kunnen we natuurlijk wel gewichtig over praten en over schrijven, maar je loopt op den lange duur altijd wel een keer het risico iemand tegen het lijf te lopen die wel in/op die plaats is geweest. Ook hier komt goeroe G.P.P. Burggraaf weer openbaar..."

Van: R.J. Verhoeks

Verzonden: donderdag 1 juli 2010 17:45

Aan: D.J. Kleen

Onderwerp: Th. Van der Groe

Geachte heer Kleen,

Bedankt voor uw bijdrages, ik zie dat u mijn mail laatste mail aan GPPB ook heeft opgenomen in het geplaatste stuk op uw site. Ik vind dit niet vervelend, alleen GPPB heeft nog geen reactie gegeven op mijn mail. Nu zal hij waarschijnlijk denken dat ik met jullie in een één of ander complot zit, zoals hij ook zei over Vincent den Boef. Th. van der Groe is erg zuiver in de beschrijving van een verloren zondaar, die waarachtig van God tot God wordt bekeerd. Velen zijn het heilspoor bijster in onze dagen! Er is een linkerkant, die zelf met het Evangelie beginnen, zonder enig plaatsmakend werk des Geestes, wat Van der Groe een voorbereiding tot het geloof noemt. Anderen zijn geholpen met de Wet, zij zeggen gestorven te zijn, maar rusten vervolgens in kenmerken van het nabijkomende werk des Geestes. Zij hebben van hun overtuiging, van hun tranen, van hun zuchten etc, hun zaligmaker gemaakt, en bouwen hun zaligheid op zandgrond. Maar er is ook een ultra-orthodoxe-kant, die leren dat het geloof vrucht is van de rechtvaardigmaking. Zij gaan voorbij aan het overbuigende werk der genade in de voorbereiding tot het geloof, waardoor een verloren zondaar gewillig gemaakt wordt om zich onvoorwaardelijk over te geven in de handen van de Arts der artsen. Ik ben het met u beiden eens, dat de trekking des Vaders, reeds vrucht is van het Evangelie en voortkomt uit de zaligmakende bediening des Geestes. De ware boetvaardigheid, zoals van der Groe ook schrijft, is vrucht van het geloof, en er zit meer in dan alleen wettisch berouw, zoals GPPB ons wil doen voorkomen. GPPB zegt dan dat wij de rechtvaardiging van de gelovige leren, maar dat is niet waar! De rechtvaardiging van de goddeloze blijft staan, in het overbuigende en zaligmakende werk des Geestes, waarin de ziel door het geloof zijn leven verliest. Hoort u het? Zijn leven verliest door het geloof! Kostelijke stukken,

wanneer we daarachter gebracht zijn. Niet de wet, maar het Evangelie trekt de zondaar naar Christus toe, met een heerlijk en zalig roepen om ontferming en genade, en dit zalig roepen om ontferming en genade, wordt altijd beantwoord met een zaligmakende openbaring van Christus in de ziel. Dan staat er geschreven: "Deze ging af gerechtvaardigd naar zijn huis." En zij begonnen vrolijk te zijn!

Hartelijke groet,
R.J. Verhoeks

Geachte mijnheer Verhoeks,

Ik ben het van harte met u eens. U schreef het volgende : *"Maar er is ook een ultra-orthodoxe-kant, die leren dat het geloof vrucht is van de rechtvaardigmaking."* Ik moet u eerlijk zeggen, dat ik dit heel in het begin ook heb gedacht, toen ik pas uit de dwalingen verlost was geworden. Maar daar was ik snel van genezen, en ben ik ook van terug gekomen. Wat ik u opmerkte van Luther : *"Ik ben door het Evangelie aan de wet gestorven."* Daarvan moet ik u eerlijk zeggen dat ik het ook alzo heb geleerd. Persoonlijk ben ik door Psalm 32 vers 1 (ber.) door het mij voorgehouden Evangelie aan de wet gestorven. Dat was het hemelse Aas wat mij werd voor gehouden, waarop mijn ziel, onder een zee van tranen, middels een hartverscheurende droefheid, een laatste noodschreeuw tot God om redding deed, waarop ik uit mijn nest van dienstbaarheid en zonden, uit vrije genade om niet in Zijn liefdesarmen mocht vallen. Waarop Hij me in liefde kwam te zeggen: *"Neemt, eet, dit is Mijn Lichaam, dat voor u verbroken is, Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven..."* Waarop de Geest Zijn liefde in mijn ziel kwam in te storten, met zulk een verbrijzelende kracht, Jes. 57:15, dat ik dacht te sterven van de liefde. Daar lag in de Evangelische liefde/berouw geestelijk in aanbidding aan Zijn doorboorde voeten. Daar weet een mens niet meer dat hij op de wereld is. En ziet het is alles nieuw geworden, licht, vrijheid, blijdschap, en eeuwige vrede. Maar ik versta nu ook veel beter wat de gebroeders Erskines bedoelden met het onderscheid tussen de zekerheid des geloofs en de zekerheid des gevoels. Velen van Gods moeten nog licht over ontvangen genade krijgen, om het wonder van geschonken genade op een gevoelige wijze te durven eigenen, waarmee ze in Christus in vrijheid gezet zijn geworden, Gal. 5:1-2. Onlangs ontmoette ik een boekverkoper waarvan ik mag weten dat hij deze dingen een beetje dreef. Deze oude man (ong. 68 jaar) heeft zelf ook een gerechtvaardigde ziel, en is opgewassen in de kennis van het Wezen Gods, maar is bij tijden een ergernis voor de voornoemde zielen. Ik vroeg hem op de man af: *"Toen de Heere uw ziel in Christus had gered, en u daarop in Zijn wonderlijke vrijheid en vrede mocht staan, kon u toen meteen het wonder van vloekdood en vrede waar u met bewustheid doorheen bent gegaan, op een dogmatische en/of theologische verklaren....?"* Hij zei me eerlijk dat hij dit niet kon. Dat vond ik een eerlijk antwoord. Waarop ik hem de raad gaf om deze schijn dan bij anderen voortaan ook niet meer op te houden. *"Wees ook eerlijk naar anderen, over hoe jezelf door schade en schade wijs geworden bent, licht over licht en genade over ontvangen genade, en probeer eerst eens een wonder te beluisteren, voordat je z'n kop eraf probeert te slaan."* Hier had hij niet veel meer op te zeggen. Want er is wat loos, mijnheer Verhoeks. Ook ik heb het er gedurende drie jaar lang niet voor durven houden. Toen ging ik begin 2008 vechten met GPPB over de leer. Ik redeneerde vanuit de dwaling van de afscheiding, waarin u ook verstrikt hebt gezeten. Ik moest het verliezen, en heb hem zelfs hartelijk bedankt dat hij m'n dwalingen vervloekt heeft. Hij zei me ook nog een paar dingen over m'n bekering, maar dat durfde ik niet aan te nemen. Toen kwam ds. Roodsant in diezelfde week preken, en bevestigde deze dingen middels een preek over Davids begeerte om te drinken uit Bethlehems' bornput die in de poort is. Dat was wel een gebedsverhoring. Toen kwam ik met Thomas de kerk uit, *"mijn Heere en mijn God"*, en daar moest ik het geloven. Weer was daar die hemelse zoete vrede van drie jaar geleden. Wat heb ik toen weer een Evangelisch berouw gehad, en mijn ongelooft met hete tranen verfoeid. Maar ik deed het in mijn onwetendheid. Wat heb ik daarover een smart gekend. Toen begon ook de nood over land en volk op m'n ziel te drukken. Tussentijds had ik de zaken meerdere malen, met veel liefde bevestigd gekregen, maar

Kerstfeest was - in mijn vervloekte redeneringen - nog geen Golgotha. Wat heb ik mezelf ook verfoeid nimmer de Romeinen- en Galatenbrief gelezen te hebben. Maar ik had maar geen onderwijzer. Toen kreeg ik ineens drie onderwijzers, dat was ds. J.J. Roodsant, ds. K. Veldman, en GPPB. De eerste twee heb ik over mogen houden, maar de laatste kon ik ten laatste niet meer mee verder, Joh. 3:18-20. Ik heb lange tijd gehoopt dat hij tot inkeer zou komen, maar hij bleek een wederspanning huis, Ezech. 2:6-7. Zo zie je maar, dat God werkelijk alles ten goede gebruiken kan. Zelfs een uitwendige (opgeblazen) theoretische Bijbelkennis. Bileam had de intentie om het aardse verkoren bondsvolk Israel te vervloeken, maar wist niet dat God zijn tong zou gebruiken om Zijn volk te zegenen. God is groot; ik weet dat Hij, Hoger is dan alle goon. Onze God voert heerschappij, Hij beheerst van Zijnen troon, Hemel, afgrond, zee en aard': God is aller hulde waard! Ik heb er lange tijd verdriet van gehad dat onze vriendschap op zodanige wijze aan een einde moest komen. *Die zegt, dat hij in het licht is, en zijn broeder haat, die is in de duisternis tot nog toe. Die zijn broeder liefheeft, blijft in het licht, en geen ergernis is in hem. Maar die zijn broeder haat, is in de duisternis, en wandelt in de duisternis, en weet niet, waar hij henegaat; want de duisternis heeft zijn ogen verblind, 1 Joh. 2:9-11.*

Wat ik ook wel gezien heb is dat we de volgende woorden van de apostel Paulus in het kader van de rechtvaardigmaking dienen te verstaan: *“Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; also dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter, Rom. 7:4-6.”*

Maar dat we deze volgende woorden in het kader van de heiligmaking dienen te verstaan: *“Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou. Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft. Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven, Gal. 2:19-21.”*

Lees ten laatste nog het onderstreepte getheoretiseer van G.P.P. Burggraaf.

Citaat van GPPB aan RJV : Bovendien houdt de trekkende liefde op, zodra de ziel ter vierschaar gedaagd wordt, want met de trekkende liefde kun je niet voor God verschijnen. Christus openbaart Zich vanachter het recht aan een verdoemelijke zondaar. *Goed doet geen nut, ten dage der verbolgenheid, alleen de gerechtigheid van Christus redt van de dood.* Als jij zo met Van der Groe blijft schermen, zal diezelfde Van der Groe je op de dag der dagen verdoemen, omdat je met hem afgoderij gepleegd hebt en je niet door het Woord hebt laten gezeggen en laten corrigeren. En dan zal Van der Groe in tegenwoordigheid Gods aan je vragen: "Ben je als een gewillige zondaar met God verzoend, of als een goddeloze dode vijand, op grond van Johannes 5:25?"

Geachte vriend, als er geen trekkende liefde des Vaders in Gods heilige Recht was, dan hadden wij allen met Judas naar de strop gegrepen. Zie daar nu weer het verschil tussen schijn en zijn. Er zat eens een man (die ook graag bij Gods volk gerekend wenste te worden) op een gezelschap, alwaar ds. Mieras de leiding had, te vertellen hoe hij door God in die vierschaar getrokken was geworden. Met geuren en kleuren zat hij de schrikkelijkheid van dat hemels gericht in zijn ziel de mensen voor ogen te schilderen. Ds. Mieras begon hem een weinig te voeren, en deed er tenslotte nog een schepje bovenop, zeggende: "Dat moet dan wel vreselijk voor u zijn geweest." Ja dominee het was een verschrikking, zei de man, die blij was met de bijval van zijn dominee. Dan zou ik het nog maar eens nakijken beste man, zei de ds. Mieras. Want Gods heilige Recht is geen schrikkelijk Recht, maar een lief en dierbaar Recht. De wet roept benauwdheid op in het binnenste, maar de trekkende liefde des Vaders verwekt een droefenis in het hart naar God.

Hartelijke groet,
D.J. Kleen

Van: **Richard Verhoeks**

Datum: 6 juli 2010 11:03

Onderwerp: Reactie Berouw

Aan: info@derokendevlaswiek.nl

Geachte heer GPPB,

Ik heb uw reactie gelezen op mijn laatste mail. Ik had het fijn gevonden als u het antwoord ook naar mij had toegezonden. Ik vind de manier waarop u mijn laatste mails hebt beantwoord verre van de "broederlijke" liefde, waarvan de Schrift getuigt. Ik heb u toch niets misdaan? Waarom verdoemt u mij met th. van der Groe in uw linkerhand, wanneer ik een aantal stukken van hem citeer? U zou er beter aan doen, om in de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus mij te woord te staan. Is dat het beeld van Christus, andere bedreigen met de verdoeming die het niet met u eens zijn?

Ik ben door het Evangelie aan de wet gestorven, waarvan u melding maakt in uw schrijven, is reeds een uitspraak van Maarten Luther, hetgeen volgens u heel geestelijk klinkt, maar het is de leer der schriften niet, maar de theologie van Jan Klaassen. Deze uitspraak van Luther heeft een hele diepe betekenis, en helaas wordt hij maar zeer weinig verstaan! Ik kreeg van iemand een mail onlangs, met een opmerking van ds. K. Veldman, over een uitgesproken meditatie van Jesaja 9:1. Daarin zei ds. K. Veldman o.a. het volgende: "Een ziel gaat pas sterven, als het licht van het Evangelie gaat schijnen". Als de Heere Zijn kinderen in de weg der ontdekking de gewilligheid van Christus gaat openbaren in het zaligen van verloren zondaren, dan wenen zij zichzelf erbuiten, omdat het nu onze zonden waren die Hem aan het kruis genageld hadden. Ik heb toen uitgeroepen met moordenaar: "Deze heeft geen onrecht gedaan!" Bij mij gebeurde dat toen ik voor het eerst in waarheid Jesaja 53 las. Ik wilde op dat moment wel dat Christus van het kruis kwam en dat ik eraan gehangen werd. Wat heeft u bewogen lieve Heere Jezus, om uw eigen leven af te leggen voor beesten zoals mij? Dit was voor mij de doodsteek!

Mvg,

R.J. Verhoeks